

TUTUMSUZ ÇOCUK

ÇOCUK: Günaydın arkadaşlar,
(Yargıç, kürsüye geçer. Elindeki tokmağı masaya vurur. Sınıf ayağa kalkar.)

ÇOCUK:
Oturun arkadaşlar,
Konuşsun davacılar,
Mahkememiz başlasın,
Gerçekler aydınlansın.

(Sınıftan Tutumsuzu çağırır.)

Gel buraya Tutumsuz,
İnat etmen lüzumsuz,
Şikâyetçi çok senden,
Kaçmak yok mahkemedem.

(Atkısı paltosunun cebinden sarkmış, eldiveninin biri yok, bir ayağında beyaz spor ayakkabı ötekinde siyah ayakkabı, isteksiz arkadaşlarının itelemesi ile öne çıkar.)

TUTUMSUZ:
Kaçmam ben mahkemedem,
Korkmuyorum kimseden.
Bilmek isterim neden,
Şikâyetçiler benden?

(Bu sırada yine sınıfın içinden Kalem, Silgi, Palto, Suluboya, Defler ve Kumbara'nın ağlamaklı sesleri duyulur)

YARGIÇ:
Çocuklar tanık olsun,
Yaklaşsın biraz sanık.
Konuşsun davacılar,
Açıklansın acılar.

TUTUMSUZ: (Küçümseyerek güler)
Davacılar da kimmiş?
Kim bana suçlu demiş?
Unutmayınız sakın!
Öfkelenmem çok yakın.

ÇOCUK:
Bu sözlere kim gülsün?
Hem suçlu hem güçlüsün.
Tutumsuz bir çocuksun.

YARGIÇ:
Davacı kalem gelsin
Dertlerini söylesin

KALEM: (Elinde ucu kırılmış her tarafı kemirilmiş kocaman bir kalemle gelir)

Şu halime bir bakın,
Ölümüm hemen yakın.
Daha dün yepyeniydim,
İş yapmadan eskidim.
Ezdi ısırıldı beni,
Yerlere attı beni.
Çöplükteydim az önce,
Çıktım sizi görünce.
Bir resim yapamadan,
Bir yazı yazamadan,
Döküldü boyalarım,
Kırıldı hep uçlarım.

(Eliyle Tutumsuzu göstererek)

Davacıyım ben ondan,
Şu tutumsuz çocuktan.

TUTUMSUZ: (Omuz silkerek)

Verecekseniz eğer,
Onun sözüne değer,
Başka bir şey söylemem,
Alt tarafı bir kalem.

ÇOCUK:

Zaman yitirmeyelim,
Silgiyi dinleyelim.

SILGI:

Silgi değil lokumdum,
Mis gibi idi kokum.
Ezdi ısırıldı beni,
Yerlere attı beni.
Bir yanlış silemedim,
Bir hata düzeltmedim,
Kalmadı güzel rengim,
İş görmeden eskidim.

(Eliyle Tutumsuzu göstererek)

Davacıyım ben ondan,
Şu tutumsuz çocuktan.

TUTUMSUZ:

Hoşlanmıyor hiç benden,
Usandım bu silgiden.

ÇOCUK:

Paltoyu da görelim,
Onu da dinleyelim.

PALTO: (Yırtık, sökük, leke içinde paltosuyla bir çocuk)

Üstüm yemek listesi,
Cebim çöp tenekesi.

(Ceplerini boşaltır. Bir sürü ıvır zıvır dökülür yere)

Yırtık sökük her yanı,
Kopuk tüm düğmelerim.
Eskici almaz beni,
Yer bezi yapmaz beni.
Sahibim sevmez beni,
Kimseler giymez beni.

(Ağlamaya başlar, tutumsuzu göstererek)

Davacıyım ben ondan,
Şu tutumsuz çocuktan.

TUTUMSUZ: (Zorla gülümsemeye çalışarak)

Palto biraz kirliyse,
Çabucak eskidiyse,
Ne var bunda ne çıkar?
Paltoya da kim kanar.

ÇOCUK:

Suluboya suluboya,
Hemen gelsin buraya.

SULUBOYA: (Bir çocuk, içinde boya kalmamış bütün renkleri birbirine karışmış kocaman bir suluboya kutusu içeri gelir.)

Dağları çiçekleri,
Rengârenk böcekleri.
Güneş, denizleri,
Minimini evleri,
Hepsini ben boyardım,
Mutlulukla yaşardım.
Ne imiş demeyiniz,
Yanılıp içmeyiniz.
Şimdi bir çorbayım,
Bu çocuktan yorulдум.

(Eliyle Tutumsuzu göstererek)

Davacıyım ben ondan,
Şu tutumsuz çocuktan.

TUTUMSUZ:

Yetti çektiğim sizden,
Sıkıldım hepimizden.

ÇOCUK:

Davacılar çoğaldı,
Geride kimler kaldı?
Konuşmayan kalmasın,
Defter buraya gelsin.

DEFTER: (Elinde yırtık sayfaları gelişigüzel koparılmış, karalanmış büyük bir defterle bir çocuk gelir.)

Şişman bir defter idim,
Umutla Bekler idim.
Kirletti ak tenimi,
Kopardı bedenimi.
Ağzım burnum çarpıldı,
Kabım ortam kalmadı,
Kimse dönüp bakmadı.

(Eliyle Tutumsuzu göstererek)

Davacıyım ben ondan,
Şu tutumsuz çocuktan.

ÇOCUK:

Ne dersiniz acaba,
Utandınız galiba.
Kumbaraya soralım,
O ne diyor bakalım.

KUMBARA: (Kocaman boş bir kumbara ile gelir.)

Bomboştur benim içim,
Açlıktan öleceğim.
Yoktur hiç yiyeceğim,
Zavallı mideciğim.
Bir bayramdı annesi,
Para attı içime.
Şingir şingirdi sesi,
Sevinç aktı içime.
Öyle bir yutmuşum ki...
Boğulacaktım sanki.
İçim bomboş tamtakır,
Görenler hurda sanır.

Davacıyım ben ondan.
Şu tutumsuz çocuktan.

(Ağlayarak gider)

DAVACILAR:

Davacıyız biz ondan,
Şu tutumsuz çocuktan.

ÇOCUK:

İşte hepsi davacı,
Şu halleri ne acı...
Cezalansın bu çocuk,
Hem de şimdi çarçabuk.

DAVACILAR:

Cezalansın bu çocuk,
Hem de şimdi çarçabuk.

YARGIÇ: (Tokmağı ile masaya vurur)

Davacılar susunuz.
 Konuşacak tutumsuz.
 Kendisini savunsun,
 Yargımız haklı olsun.

TUTUMSUZ: (Çok utanmıştır. Sıra ile davacılara bakar, onlara yaklaşır. Davacılar arkasını döner)

Kabul ettim suçluyum. Tutumsuz
 bir çocuğum.
 İnanın pişman oldum,
 Gerçekten utanç duydum. Beni
 bağışlarsanız,
 Bir fırsat sunarsanız,
 Tutumlu olacağım,
 Sözümde duracağım. İyileşmem
 demeyin,
 Hemen cevap vermeyin,
 Cezamı erteleyin,
 Bir kez daha deneyin.

YARGIÇ: (Düşünür. Davacılara bakar. Onların da sessiz onayını alır.)

Pekâlâ, öyle olsun, Suçlamalar
 son bulsun. Tutumlu olacaksan,
 Sözünde duracaksan.

TUTUMSUZ:

Sözümde duracağım,
 Tutumlu olacağım.